

Svørt tala

Oddagrein

SAMBANDSRÖDDIR eru nú aftur at hoyra í Dimmalætting. Leygardagin er tað ein, ið nevni seg **pe**, ið eftir áheitan hevur skrivað sambandsröddirnar. Vit vita sjálvandi ikki hvør hesin **pe** kann vera og tað kann fyrri alt tað gera tað sama, tí dulnevni í Dimmalætting hava verið so nógv millum ár og dag, at l'til fynd er í at gita.

NEVND grein er sermerkt á ein óvanligan hátt við tað, at hon er stuttligt og skemtandi. Slíkur kostur er forkunnugur hjá lesarum Dimmalættingar, ið annars mest eru vanir við turra, smágrenjandi, illneitandi, keðiliga og knirkandi stílin hjá Dimmuklanini. So hvorum altur er: keðiligur er **pe** ikki, og vónandi og ivaleyst eisini ætlandi hoyra vit meira til hann/hana í framtíðini, tí sjálvandi unna vit lesarum Dimmalættingar eina stuttliga løtu – tær eru jú sum kunnugt ikki so nógv.

MEN hvat vil so skemtarin **pe** við sini sambandsrödd? Vil hann/hon annað og meira enn at undirhalda lesaran ein leygarmorgun? Hverur hann/hon nakað upp á hjarta? Liggur nakað aftan fyrri skemtið? Hvør man meiningin vera?

NÚ krevur eitt úttomandi svar sjálvandi eina nágreiniliga analysu av hesum vælateksti, eina analysu, sum vit her í húsnum tíverri ikki eru før fyrri at lata lesaranum. Men so frægt duga vit at lesa millum reglurnar, at vit halda okkum hóma eina djúpa misnøgd við samgongupartnarar sambandsflokksins í Tinganesi. **Pe** sigur seg ikki skilja fólkaflokk-in, at hann so glaðbeintur fór um borð á sluppuina svørt, hetta serstakliga tí, at fólkaflokksumboðini enn einki hava gjørt til nyttu um borð. **Pe** samanber fólkaflokksumboðini við teir sjómenn – **pe** nevni teir «apur», ið bert vildu sleppt at liggja í koyggjuni og letast, halda fri og eta buding. Út frá hesum krevur hann (ja ein «hann» má **pe** vera, tí ein føroysk kvinna hevði ikki funnið upp á at kalla okkara sjómenn, sjálvt ikki um teir vóru fólkaflokksmenn, fyrri apur!) at tað nú verður purrað hart út. Farast má til verka her og nú!

SVÖRT tala! Tí hvat er at fara til verka til? Hvat vil skiparin uttan at arga og stinga skør? Fyrri at ein manning skal kunnað verða út-purrað, má hon hava nakað skilagott at gera og vita, hvat hon skal gera, og hvussu hon skal gera. Men hvørki skipari ella reiðari hava nakra ætlan við túrinum og tí er øll tala um harða útputting líka so svørt sum tað skemt, ið **pe** borðreiðir við í fasta afturvendandi teignum Sambandsröddum.

Sosialurin

Lesarabrøv

Markus 10,14

– svar på biskoppens skrivelse i Sosialurin d. 11/7-1996

Det er en god ting, så vidt det er muligt, at føre drøftelser om trosspørgsmål internt også i folkekirken. Det er lidt mere problematisk, hvis den ene part offentligt har fremført sin lære, og trods interne drøftelser fastholder sin offentligt fremførte lære, når den er i strid med kirkens bekendelse. Diskussion for diskussionens skyld, tjener ikke noget formål, men når det er afgørende og vigtige ting, der står spil, kan det være nødvendigt at tale, også selv om det letteste – på kort sigt – var at tie.

I Dimmalætting d. 8/12-1994 skriver biskop Hans J. Joensen bl.a.: »Lad de små børn komme til mig; dem må I ikke hindre, thi Guds rige hører sådanne til« (Mark. 10,14), siger Jesus. Og disse ord kan ikke betyde andet, end at børnene – enten de er født eller ufødt – hører Guds rige til, og derfor går de ikke fortabt. Denne forståelse af Mk. 10,14 med parallellstederne Mt. 19,14 og Lk. 18,16, at børnene – enten de er født eller ufødt – er i Guds rige, er almen lære i de baptistiske kirker i modsætning til bl.a. den evangelisk-lutherske kirke. Og det er afgørende ting, der her står på spil.

Carl Frederik Wisløff opsummerer i sin gennemgang af dåben evangelisk-luthersk lære og kommenterer her netop forståelsen af Mt. 19,14, der er parallellsted til Mk. 10,14, idet han skriver: »Trenger barna á bli gjenfødt? Det er spørsmålet. At baptisterne

overhovedet nekter at der er gjenfødsel i dåben, er en sak for sig – det som her kommer i betragtning er at de ikke tror barna trenger gjenfødsel. De sier nemlig at barna hører Guds rike til ganske enkelt i kraft av det forsoningsverk som Jesus gjorde. Først når de synder med vitende og vilje, trenger de å renses og fødes på nytt.

Og for å bevise det peker de på Jesu ord i Matt. 19,14. Der sier jo Jesus at barna hører Guds rike til, mener de. Men det står ikke slik. »Guds rike hører sådanne til«, sier Jesus. Det står altså ikke at barna hører Guds rike til, men at Guds rike hører sådanne til. Og det er noe annet! Meningen er at barna ikke trenger til å bli voksne for å gå inn i Guds rike, slik disiplene åbenbart trodde.

Og når vi så vender oss til Bibelen og ser hva den lærer oss om vår faldne slekt og vår medfødte syndige natur, blir det ikke mye igjen av den tanken at barna hører Gud til uten videre. »Det som er født av kjødet, er kjød«. Johs. 3,6. Se også Efes. 2,3: »Vi er av natur vredens barn«. Merk: Av naturen! Altså ikke først i kraft av sine egne gernings-synder, nei allerede ved sin medfødte syndige natur er mennesket et vredens barn. Det er en grunn tanke i Bibelen at vår slekt er borte fra Gud, og fødes med ond lyst, uten frykt for Gud. (Jeg vet på hven, jeg tror, Lunde, 1971, s. 123-124).

Dersom man lærer, at Mk. 10,14 betyder, at

børnene – fødte som ufødte – er i Guds rige – så må vi spørge, hvad betyder så arvesynden jfr. Den augsburgske Bekendelse artikel 2, Johs. 3,6; Ef. 2,3 osv.?

Dersom man lærer, at Mk. 10,14 betyder, at børnene – fødte som ufødte – er i Guds rige – så må vi spørge, hvad betyder det så at blive døbt?

Ifølge indledningstalen ved barnedåb i 1895 ritualet, så føres vi ved dåb og tro ind i Guds rige, og derfor siges der: »For at nu dette barn, som er undfanget og født i synd, må se Guds rige, om hvilken vor Herre Jesus selv har sagt, at ingen kan komme ind deri, hvis ikke han bliver født påny af vand og Ånd, so vil vi i vor Herres Jesu navn indlemme det ved den hellige dåb i hans troende kirke til at få del i hans frelse, på den måde, han selv har foreskrevet...» Og i takkebønnen i 1912 ritualet lyder det: »Vi takker dig, himmelske Fader, fordi du ved din enbårne Søn har givet os den hellige dåb, hvori du gør os til dine børn og skænker os Helligånden med syndernes forladelse og det evige liv. Vi beder dig, tag i nåde mod dette barn, som vi bærer frem for dit Åsyn; indlem det i dit samfund både her og hisset!«

Dersom man lærer, at Mk. 10,14 betyder, at børnene – fødte som ufødte – er i Guds rige – så er følgen af denne lære, at arvesynden benægtes og dåben tømmes for indhold. Børnene var jo allerede i Guds rige, før de

blev døbt.

At vi ikke er enige med baptister, det vidste vi godt, og derfor har konfirmander i Fuglafjord prestegæld, da de blev undervist av Haremsst, der var præst her fra 47-56, skulle skrive i deres konfirmandhæfte under gennemgangen af dåben: »Bemærk: i Mk. 10,14 står der ikke at børnene hører Guds rige til (i så fald havde Jesus intet at give dem), men Guds rige hører sådanne til d.v.s. er beregnet også for dem såvel som for voksne«. I de to hæfter jeg sidder med foran mig, og som jeg har fået af konfirmander, der gik til forberedelse hos Haremsst, er ordet 'ikke' i begge hæfter understreget to gange. Det var noget afgørende, der stod på spil her.

Og det er afgørende, at vi som kirke bevares på Bibelen og bekendelsens grund, og at menigheder, præster og biskop står sammen om dette. Anderledes svar er det mig ikke muligt at give på skrivelsen i Sosialurin d. 11/7-1996.

Hvad angår spørgsmålet om børn, der dør udøbt, og den trost kirken op igennem tiderne har givet, uden at gøre op med kirkens bekendelse, skal jeg blot henvisse til, hvad jeg allerede har skrevet i Dimmalætting d. 2/41-1995 & 6/7-1996.

Peter O. K. Olofson
Sognepræst,
Fugleljord

Føroyahúsið
í Keypmannahavn
Vesterbrogade 17 A
Tlf. 31 23 15 87, kunning-
artefon, ið sigur frá til-
tøkum og fax á tlf. nr. 31 23
15 86

Kaffistovan er opin
hvønn dag frá kl. 15-19.

Leygardag er opið í mai
og juni kl. 10-14 við barna-
ansing.

Hvønn mánadag kl. 17-
19 er føroyskt sjónvarp á
bandi við Degi og Viku og
døgurði fæst til keyps.

Ullvørur, bókur, flögur og
bond og døgurðamat fæst
til keyps.

Føroyahúsið er stongt 6.-
21. juli.

Føroyingar í Noregi
Føroyingar og fólk við til-
knýti til Føroyar hittast til
óformligan hugna fyrsta
leygardag í mánaðinum á
Kafé Asylet, Grønland 28,
í Oslo.

Norsk-Føroysk Lag skipar
fyri tiltakinum.

Felagið hevur
tlf. +47 22 67 48 29 (nýtt)

Gott!

at tey sótu í belti!

